

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΡΑΜΠΟΥΛΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΚΑΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΤΣΑΡΑΜΠΟΥΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:αξιολόγηση 1ης διδασκαλίας
Τσαραμπουλίδου.pdf**Ημερομηνία 1ης συνάντησης:**

03/02/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:αξιολόγηση 2ης διδασκαλίας
Τσαραμπουλίδου.pdf**Ημερομηνία 2ης συνάντησης:**

10/02/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Τελική αξιολογική κρίση – έκθεση αξιολόγησης εκπαιδευτικού (κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, παρ. 4, του Ν. 4823/2021) ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ: Τσαραμπουλίδου Μαρία, ΠΕ08, ΑΜ. 744751 ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΕΡΓΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 11 της υπ. αριθ. πρωτ. 9950/ΓΔ5/27-01-2023 Υ.Α. (ΦΕΚ 338 τ. Β'/27-01-2023), το έργο της αξιολογούμενης εκφέρεται και τεκμηριώνεται στα επί μέρους στοιχεία του πεδίου Α2 ως ακολούθως: Α. Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας, αξιολογητής και αξιολογούμενη εκπαιδευτικός προσδιόρισαν από κοινού τις παραμέτρους του υπό αξιολόγηση πεδίου, με βάση τις ακόλουθες παραδοχές: α) Το ευρύτερο κλίμα που επικρατεί στο σχολείο επηρεάζει καθοριστικά τη διαμόρφωση του παιδαγωγικού κλίματος σε κάθε σχολική τάξη, ιδιαίτερα όταν υπάρχει σταθερή κουλτούρα συνεργασίας και κοινό πλαίσιο παιδαγωγικών προσδοκιών. β) Κάθε σχολική τάξη παρουσιάζει αρκετά σημεία αυτονομίας ως προς τον τρόπο και τις διαδικασίες διαμόρφωσης του σχολικού κλίματος, σε σχέση με τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό της τάξης), αλλά και τις ιδιαίτερες συνθήκες του υπό παρατήρηση μαθήματος (εικαστικά) και του τρόπου με τον οποίο η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός οργανώνει και υλοποιεί τις διδακτικές της παρεμβάσεις, και τις διδακτικές επιλογές που υιοθετούνται, στοιχεία τα οποία αναδείχθηκαν με σαφήνεια και συνέπεια. Κατά τις δύο (2) παρατηρηθείσες διδασκαλίες στο μάθημα των Εικαστικών («Αντιθέσεις – Μέρα και Νύχτα» και «Αντιθέσεις – Μέρα και Νύχτα, Μέρος 2ο»), στο Δ1 τμήμα του 8ου Δ.Σ. Βέροιας, εντοπίστηκαν τα ακόλουθα στοιχεία που αφορούν το μαθησιακό κλίμα εντός

της τάξης: i. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του μαθήματος: Το μάθημα των Εικαστικών, ως κατεξοχήν βιωματικό και δημιουργικό πεδίο, ενισχύει τον οπτικό γραμματισμό, την αισθητική κρίση και τη δημιουργική σκέψη, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργεί στάσεις σεβασμού στη διαφορετική έκφραση και αποδοχής της πολλαπλότητας των εικαστικών προσεγγίσεων. Η έννοια της εικαστικής αντίθεσης (φως – σκοτάδι, φωτεινό – σκούρο) προσέφερε το πλαίσιο για διερευνητική μάθηση, συγκριτική παρατήρηση και συνεργατική οικοδόμηση γνώσης, καθώς στην πρώτη διδασκαλία οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να εντοπίσουν οπτικά στοιχεία διαφοροποίησης μεταξύ εικόνων ημέρας και νύχτας, ενώ στη δεύτερη να αποδώσουν εικαστικά τις τονικές διαβαθμίσεις και τις χρωματικές αντιθέσεις στο ίδιο τοπίο. Η αξιοποίηση οικείου τοπικού υλικού (φωτογραφίες της πόλης της Βέροιας σε συνθήκες ημέρας και νύχτας) ενίσχυσε τη βιωματική διάσταση της μάθησης και τη συναισθηματική εμπλοκή των μαθητών/τριών, οι οποίοι αναγνώριζαν σημεία της πόλης και σχολίαζαν προσωπικές εμπειρίες. Τα χαρακτηριστικά του μαθήματος λειτούργησαν διευκολυντικά για τη δόμηση θετικού παιδαγωγικού κλίματος, καθώς η έμφαση στη διαδικασία, στη δημιουργικότητα και όχι στο «ορθό αποτέλεσμα» αποφόρτισε το άγχος επίδοσης και ενίσχυσε την αυθεντική έκφραση, γεγονός που αποτυπώθηκε στη μεγάλη ποικιλία εικαστικών έργων που παρουσιάστηκαν χωρίς συγκριτική διάθεση. ii. Οι ενέργειες της εκπαιδευτικού, η οποία αποτελεί τον κύριο παράγοντα διαμόρφωσης της παιδαγωγικής διαδικασίας μέσα στη σχολική τάξη, αφού με βάση τις δικές της θέσεις, προθέσεις και ενέργειες σχεδιάζεται και υλοποιείται η εκπαιδευτική πράξη με την ενεργότερη συμμετοχή των μαθητών. Η εκπαιδευτικός, μέσω σαφούς στοχοθεσίας, δομημένης οργάνωσης και συνειδητής επιλογής μεθόδων, διαμόρφωσε σταθερό, ασφαλές και συμπεριληπτικό μαθησιακό περιβάλλον. Το στυλ διδασκαλίας της ήταν εμπυχωτικό και διαμεσολαβητικό, με έμφαση στη θετική πειθαρχία και στην προληπτική οργάνωση, στοιχεία που διατηρήθηκαν με συνέπεια και στις δύο διδακτικές ώρες, εξασφαλίζοντας προβλεψιμότητα και αίσθηση ασφάλειας στους μαθητές/τριες. Ενδεικτικά αναφέρονται οι παρακάτω ενέργειες που εξασφάλισαν αποτελεσματικό κλίμα μάθησης στην τάξη: a. Επιλογή διδακτικών μεθόδων και τεχνικών: Η διδασκαλία οργανώθηκε σύμφωνα με τις αρχές της διερευνητικής και ανακαλυπτικής μάθησης. Η καθοδηγούμενη ερωταπόκριση ενεργοποίησε μεταγνωστικές διεργασίες και ενθάρρυνε τη λεκτική τεκμηρίωση των εικαστικών επιλογών (χρώμα, τονικότητα, σκιά, σύνθεση), με ερωτήματα που προωθούσαν την αιτιολόγηση («γιατί επέλεξες πιο σκούρο τόνο εδώ;», «πώς θα φανεί περισσότερο η αντίθεση;»). Η παρουσίαση υποδειγματικού έργου λειτούργησε ως γνωστικό στήριγμα (scaffolding), διευκολύνοντας τη μετάβαση από την παρατήρηση στην εφαρμογή, ιδιαίτερα για μαθητές/τριες με χαμηλότερη εικαστική αυτοπεποίθηση. Η στρατηγική της «καθοδηγούμενης αυτονομίας» επέτρεψε στις ομάδες να εργαστούν με σχετική ανεξαρτησία, ενώ η εκπαιδευτικός παρείχε εξατομικευμένη υποστήριξη, με ενδυναμωτικό λόγο και χωρίς ελεγκτικό χαρακτήρα, παρεμβαίνοντας διακριτικά όπου διαπιστωνόταν αμφιβολία ή σύγχυση. Η αξιοποίηση Τ.Π.Ε. (προβολή οπτικών ερεθισμάτων μέσω διαδραστικού πίνακα) ενσωματώθηκε οργανικά στη μαθησιακή διαδικασία, ενισχύοντας τον οπτικό γραμματισμό χωρίς να υποκαθιστά τη βιωματική δημιουργία, ενώ διευκόλυε τη συλλογική παρατήρηση και τον κοινό σχολιασμό. b. Τρόπος δημιουργίας και λειτουργίας των ομάδων: Η οργάνωση των μαθητών/τριών σε ομάδες 3-4 ατόμων, με σαφή κατανομή ρόλων (συντονιστής, υπεύθυνος υλικών, εισηγητής κ.ά.), ενίσχυσε την υπευθυνότητα, τη λογοδοσία και την ισότιμη συμμετοχή, περιορίζοντας φαινόμενα παθητικής στάσης. Η σταθερότητα στη διάταξη (στη 2η διδασκαλία) και η προηγούμενη διάταξη σε σχήμα Π (στην 1η διδασκαλία) αξιοποιήθηκαν λειτουργικά, υπηρετώντας τόσο την κοινωνιογνωστική αλληλεπίδραση όσο και τη συνεργατική δημιουργία. Οι μικροδιαφωνίες επιλύονταν μέσω καθοδηγούμενου διαλόγου, με την εκπαιδευτικό να λειτουργεί ως διαμεσολαβητής, ενισχύοντας δεξιότητες διαπραγμάτευσης και κοινωνικής αυτορρύθμισης. Παρατηρήθηκε ότι ακόμη και μαθητές/τριες με αρχική διστακτικότητα συμμετείχαν ενεργότερα κατά τη δεύτερη διδασκαλία. c. Αξιολογικές δραστηριότητες: Η αξιολόγηση είχε διαμορφωτικό και υποστηρικτικό χαρακτήρα (assessment for learning). Αποτυπώθηκε η δεξιότητα των μαθητών να επιχειρηματολογούν στις απόψεις τους, να σέβονται τη διαδικασία λειτουργίας και το δημοκρατικό πλαίσιο της ομάδας. Η επιβράβευση των μαθητών για τις ατομικές και ομαδικές τους ενέργειες, εστιάζοντας στην προσπάθεια και τον τρόπο λειτουργίας της ομάδας και όχι στο αποτέλεσμα, έδειξε να κινητοποιεί τα εσωτερικά κίνητρα των μαθητών και τη διαδικασία αυτορρύθμισης για τη συνέχιση της προσπάθειας και την επίτευξη των τελικών στόχων κάθε διδασκαλίας. Ειδικότερα, η εκπαιδευτικός εστίασε: ο στη διαδικασία συνεργασίας, ο στην κατανόηση της έννοιας της αντίθεσης, ο στη λεκτική τεκμηρίωση επιλογών, ο στη συμμετοχική συμπεριφορά και στην τήρηση των ρόλων. Δεν υπήρξε συγκριτική αξιολόγηση μεταξύ έργων. Η παρουσίαση των έργων ενεργοποίησε διαδικασίες αυτοαξιολόγησης και ετεροαξιολόγησης με αναστοχαστικό προσανατολισμό, καθώς οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να εντοπίσουν στοιχεία αντίθεσης και να σχολιάσουν επιλογές συμμαθητών με σεβασμό. Η έμφαση στη διαδικασία και όχι στο τελικό προϊόν ενίσχυσε τα εσωτερικά κίνητρα, την αυτορρύθμιση και την αυτοαποτελεσματικότητα. d. Συμβόλαιο τάξης και ρητά διατυπωμένοι κανόνες: Η ύπαρξη σαφώς διατυπωμένου συμβολαίου συνεργασίας λειτούργησε ως κοινά αποδεκτό πλαίσιο συμπεριφοράς. Οι κανόνες (σεβασμός στον χώρο και στα υλικά, ακρόαση ιδεών, ισότιμη συμμετοχή) παρουσιάστηκαν ως όροι συνύπαρξης και όχι ως μηχανισμός επιβολής, ενώ γινόταν σύντομη υπενθύμισή τους πριν την έναρξη της ομαδικής εργασίας. Η πειθαρχία μεταποτίστηκε από τον εξωτερικό έλεγχο στην ατομική και συλλογική ευθύνη, με εμφανή εσωτερική ευθύνη των

προσδοκιών. Είναι χαρακτηριστικό πως σε καμία από τις διδασκαλίες δεν εντοπίστηκαν εντάσεις ή συγκρούσεις μεταξύ των μαθητών. e. Ατμόσφαιρα και συμπεριληπτική διάσταση: Το κλίμα της τάξης χαρακτηρίστηκε από ψυχολογική ασφάλεια, αποδοχή και σεβασμό στη διαφορετική εικαστική έκφραση. Ιδιαίτερη μέριμνα δόθηκε στη συμπερίληψη μαθητριών Ρομά και δίγλωσσης μαθήτριας με προσφυγικό υπόβαθρο, μέσω διαφοροποιημένης συμμετοχής, ανάθεσης ρόλων που αναδείκνυαν δυνατότητες και παροχής διακριτικής υποστήριξης όπου απαιτήθηκε. Η ρητή επισήμανση ότι «δεν υπάρχει ένα σωστό έργο» ενίσχυσε τη δημιουργική τόλμη και αποφόρτισε το άγχος επίδοσης. Δεν παρατηρήθηκαν φαινόμενα αποκλεισμού ή απορρυθμιστικής συμπεριφοράς, ενώ το κλίμα αμοιβαίου σεβασμού διατηρήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών. iii. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των μαθητών/τριών και η λειτουργία της ομάδας: Στο τμήμα φοιτούν 16 μαθητές/τριες με ετερογενές κοινωνικοπολιτισμικό υπόβαθρο. Το υψηλό ενδιαφέρον για το μάθημα διευκόλυνε την ενεργό εμπλοκή, ενώ η συνέχεια μεταξύ πρώτης και δεύτερης διδασκαλίας συνέβαλε στην εμπάθυνση της κατανόησης και στη βελτίωση της συνεργασίας. Το πλαίσιο λειτουργίας της ομάδας παρείχε αλληλοϋποστήριξη, ενισχύοντας το αίσθημα του «ανήκειν» και την ανάπτυξη αυτοεκτίμησης. Η σαφής οριοθέτηση φάσεων, η σταδιακή οικοδόμηση γνώσης και η προβλεψιμότητα των φάσεων (παρατήρηση – ανάλυση – σχεδιασμός – παρουσίαση) ενίσχυσαν την αυτορρύθμιση και περιόρισαν την αβεβαιότητα, στοιχείο κρίσιμο για μαθητές/τριες με διαφορετικά επίπεδα ετοιμότητας. iv. Οργάνωση του φυσικού χώρου: Η χωροταξική οργάνωση της αίθουσας αξιοποιήθηκε ως παιδαγωγικό εργαλείο. Η σαφής οριοθέτηση φάσεων, η πρόβλεψη σημείου για τα υλικά και η αισθητική ανάρτηση μαθητικών έργων καλλιέργησαν υψηλές προσδοκίες και ενίσχυσαν την αναγνώριση της μαθητικής δημιουργίας. Η μετάβαση από τη μετωπική παρατήρηση στη συνεργατική εργασία πραγματοποιήθηκε ομαλά, χωρίς αποδιοργάνωση. Ο φυσικός χώρος υποστήριξε τη συγκρότηση κοινότητας μάθησης και τη διατήρηση ήρεμου, οργανωμένου και δημιουργικού κλίματος. B. Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Κατά τις συζητήσεις που προηγήθηκαν και ακολούθησαν τις διδασκαλίες, η εκπαιδευτικός προέβη σε τεκμηριωμένη ανάλυση των διδακτικών επιλογών της, αναδεικνύοντας συνειδητή παιδαγωγική στάση και αναστοχαστική επάρκεια. Οι τοποθετήσεις της δεν περιορίστηκαν σε περιγραφικό επίπεδο, αλλά εστίασαν σε αιτιολόγηση στρατηγικών, σε εκτίμηση της αποτελεσματικότητάς τους και σε εντοπισμό σημείων βελτίωσης, ιδίως ως προς τη διαχείριση του χρόνου και τη μεταγνωστική εμπάθυνση κατά την παρουσίαση των έργων. i. Οι επιλεγόμενες μέθοδοι και τεχνικές οι οποίες είναι σύγχρονες, υποστηρίζουν την επίτευξη των στόχων του μαθήματος και εξασφαλίζουν τη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη όλων των παιδιών, την πρόκληση και τη διατήρηση του ενδιαφέροντός τους. Ανέδειξε με σαφήνεια τη σύνδεση στόχων – δραστηριοτήτων – αξιολόγησης (constructive alignment). Τεκμηρίωσε ότι η πρώτη διδασκαλία εστίασε κυρίως στην εννοιολογική κατανόηση της αντίθεσης μέσω παρατήρησης και συγκριτικής ανάλυσης, ενώ η δεύτερη στη δημιουργική εφαρμογή και στη χρωματική απόδοση τονικών διαβαθμίσεων, διασφαλίζοντας προοδευτική οικοδόμηση γνώσης. Ο συνδυασμός βιωματικής, διερευνητικής και ομαδοσυνεργατικής προσέγγισης τεκμηριώθηκε ως πρόσφορος για την επίτευξη γνωστικών (κατανόηση αντίθεσης και τονικότητας), δεξιολογικών (οργάνωση σύνθεσης, επιλογή χρωματικών λύσεων, τεκμηρίωση επιλογών) και συναισθηματικών στόχων (σεβασμός, συνεργασία, αποδοχή διαφορετικότητας). Η εκπαιδευτικός ανέφερε ότι η εστίαση στη διαδικασία συνέβαλε ουσιαστικά στη μείωση του άγχους και στην ενεργότερη συμμετοχή μαθητών/τριών που αρχικά εμφανίζονταν επιφυλακτικοί. ii. Διαφοροποίηση και συμπερίληψη: Αναγνώρισε τη σημασία της διαφοροποιημένης προσέγγισης, λαμβάνοντας υπόψη τα διαφορετικά επίπεδα ετοιμότητας (γλωσσικά εμπόδια, μορφωτικό κεφάλαιο οικογένειας, μαθησιακή ετοιμότητα) και τα κοινωνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά της τάξης. Επισήμανε ότι η πρόβλεψη ρόλων εντός των ομάδων επέτρεψε την ενεργό συμμετοχή όλων, ακόμη και μαθητών/τριών με χαμηλότερη αυτοπεποίθηση ή γλωσσικές δυσκολίες. Αναφέρθηκε στη συνειδητή επιλογή να αποφεύγεται η συγκριτική αξιολόγηση των έργων και να ενισχύεται η πολλαπλότητα εικαστικών λύσεων, ώστε να διασφαλίζεται ισότιμο πεδίο έκφρασης. Η έμφαση στη διαδικασία λειτούργησε ως μηχανισμός ενίσχυσης της ισότητας και της συμπερίληψης, ιδίως για τις μαθήτριες Ρομά και τη δίγλωσση μαθήτρια, των οποίων η συμμετοχή ενισχύθηκε μέσω στοχευμένης ενθάρρυνσης. iii. Διαχείριση παιδαγωγικού κλίματος: Επισήμανε τη σημασία της προληπτικής οργάνωσης, της σαφούς ρουτίνας και της θετικής ανατροφοδότησης ως βασικών παραγόντων σταθερότητας του μαθησιακού περιβάλλοντος. Τόνισε ότι η επανάληψη της δομής (παρατήρηση – ανάλυση – δημιουργία – παρουσίαση) στις δύο διδακτικές ώρες συνέβαλε στην ενίσχυση της αυτορρύθμισης και στη μείωση της απορρύθμισης συμπεριφορών. Παράλληλα, εντόπισε ως πεδίο περαιτέρω βελτίωσης την ενίσχυση της μεταγνωστικής καθοδήγησης κατά την τελική παρουσίαση των έργων, ώστε οι μαθητές/τριες να τεκμηριώνουν με μεγαλύτερη σαφήνεια τις επιλογές τους και να συνδέουν πιο ρητά την πράξη με την έννοια της αντίθεσης. iv. Συνεργασία και επαγγελματική ανάπτυξη: Η τακτική τυπική και άτυπη επικοινωνία με του/τις εκπαιδευτικούς-υπεύθυνους/ες των τμημάτων και τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς του σχολείου, η οποία εξασφαλίζει γνώση και κατανόηση των ιδιαιτεροτήτων του μαθητικού πληθυσμού του τμήματος και την άμεση ανταπόκριση σε ευκαιρίες/προβλήματα που αναδεικνύονται καθημερινά και μπορούν να αποτελέσουν εφάπτηρο/πρόσκομμα για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των διδακτικών και παιδαγωγικών παρεμβάσεων. Αναφέρθηκε στη συστηματική επικοινωνία με τη Διεύθυνση και τους γονείς, καθώς και στη συνεχή αναζήτηση σύγχρονων παιδαγωγικών πρακτικών

και επιμορφωτικών ευκαιριών. Τεκμηρίωσε ότι ο σχεδιασμός των διδασκαλιών βασίστηκε σε προηγούμενη εμπειρία εφαρμογής ομαδοσυνεργατικών πρακτικών και σε αναστοχασμό προηγούμενων μαθημάτων. Η ύπαρξη σταθερής σχολικής κουλτούρας και υψηλής επαγγελματικής επάρκειας εκ μέρους της εκπαιδευτικού διαμορφώνουν ένα αίσθημα αυτό-αποτελεσματικότητας για την εκπαιδευτικό και μια ουσιαστική συνδρομή της εν γένει στη λειτουργία του σχολείου, αφού ο τρόπος με τον οποίον αντιλαμβάνεται το διδακτικό και παιδαγωγικό της έργο ανατροφοδοτείται και πολλαπλασιάζεται από την παρουσία της σε όλα τμήματα του σχολείου και την αποτελεσματική της συνεργασία με του/τις εκπαιδευτικούς-υπεύθυνους/ες των τμημάτων και τη διεύθυνση του σχολείου. Η στάση της χαρακτηρίζεται από διάθεση αυτοβελτίωσης, επαγγελματική συνέπεια και ετοιμότητα αναπροσαρμογής διδακτικών επιλογών με βάση τα δεδομένα της τάξης. Συνολική αποτίμηση Το εκπαιδευτικό έργο της αξιολογούμενης χαρακτηρίζεται ως εξαιρετικό. Συνδυάζει: • στοχοθετημένο και συνεκτικό σχεδιασμό, • αποτελεσματική διαχείριση μαθησιακού περιβάλλοντος με σταθερότητα και προληπτική οργάνωση, • σαφή και συμπεριληπτική παιδαγωγική στάση, • διαμορφωτική και μη συγκριτική αξιολόγηση με έμφαση στη διαδικασία, • αναστοχαστική επάρκεια και προσανατολισμό στη συνεχή βελτίωση. Το παιδαγωγικό κλίμα δεν αποτέλεσε απλώς αποτέλεσμα της διδασκαλίας, αλλά κεντρικό άξονα σχεδιασμού και διαχείρισης, όπως αποτυπώθηκε με συνέπεια και στις δύο διδακτικές εφαρμογές, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη γνωστική, κοινωνική και συναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Τελική αξιολογική κρίση: Με βάση τα παραπάνω, α) όπως αυτά αποτυπώνονται αναλυτικά στις συνοπτικές εκθέσεις αποτίμησης 1ης & 2ης διδασκαλίας, β) τη συνεκτίμηση των στοιχείων της έκθεσης αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, γ) τις συζητήσεις και τον αναστοχασμό μετά την παρατήρηση των διδασκαλιών, και δ) τα στοιχεία που ο ίδιος συνέλεξε τόσο κατά την υλοποίηση της παρούσας αξιολογικής διαδικασίας όσο και εν γένει κατά την πολυετή συνεργασία με την εν λόγω εκπαιδευτικό υπό τις ιδιότητες του Διευθυντή και εκπαιδευτικού του σχολείου, η τελική αξιολογική κρίση για το πεδίο Α2 για την εκπαιδευτικό ΠΕ 08 Τσαραμπουλίδου Μαρία με ΑΜ. 744751 είναι «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ». Βέροια, 13/02/2026 Ο Αξιολογητής Μήτσας Κυριάκος